

2

Cháu! Sau 02 tháng vui đầu học tiếng, đầu xic (Hỏa Lan ngữ) trg 400 giờ tại 01 trung tâm ty nạn ở miền Bắc Xứ này, em đã ra nhà riêng tại ROTTERDAM vào đầu năm 1982! Tại đây, em vẫn phải tiếp tục học Hỏa Lan ngữ trg 02 niên khóa liên tiếp tại trường dành cho ng. ngoại quốc học. Đến đầu năm 1984, khi hoàn tất chương trình học, em quay ra đi kiếm việc làm để cuộc sống được thoải mái, đầy đủ hơn nhất là để có đôi đũa nhà nường mà nuôi dôi mẹ em nơi quê nhà qua và bằng nhĩ. Thùng qua nường và giá trị cũng như để liên tục điều kiện (phải có công ăn, việc làm) mà bảo lãnh cho em qua đoàn tụ và chung sống với em ở Hỏa Lan trg nhĩ. Năm tháng còn lại của cuộc đời! Vì gia cảnh của em chỉ có và chỉ còn 01 mẹ + 01 con! Ba em mất sớm từ khi em còn đang tại ng. Hơng oai oăm và đau buồn thay! Từ đầu năm 1984 đến nay, đã gần 05 năm, em đã dứt biết bao nhiêu là đơn xin việc tại biết bao nhiêu là nhà máy, xí nghiệp, hàng, xưởng nhĩ. Thất nghiệp em vẫn hoàn thất nghiệp vì nhĩ. Nơi này đến đó đầy đủ công nhân và, vì ngày một tồi tàn, máy móc hóa, dùng máy móc làm việc thay sức người nên chỉ có vấn đề ra thái bất công nhân chứ khĩ, thân nhân công nhân mới vào làm việc! Em còn gặp khó khăn thứ hai nữa là tuổi đã cao nên rất khó xin và kiếm được việc làm vì lẽ, nếu có như câu công nhân, họ chỉ tuyển thành phần trẻ từ 18 đến 25 hay cao lắm là 30 tuổi thôi, tùy theo từng ngành nghề và tuyển thành phần này họ làm việc nhanh, họ làm việc giỏi và có sức khỏe hơn là nhĩ thành phần cao tuổi như em lại chỉ trả lương ít và lâu tới tuổi về hưu thôi! Do đó, em phải chấp nhận sống trg cảnh thất nghiệp triền miên, khĩ hy vọng gì bảo lãnh cho mẹ em qua sống đoàn tụ với em ở Hỏa Lan này và đến nay em vẫn phải sống nhờ và bằng tiền trợ cấp xã hội hàng tháng của chính quyền tuy rất

eo hẹp vì họ chỉ cấp vừa đủ sống cho bản thân em sau khi tính toán rất kỹ! Mặc dầu vậy, hàng tháng em vẫn phải nhin ăn, nhin uống đến mức tôi đa hẳn có thể để dành mỗi tháng 100 florins (tiền Hoa Lan) = 50 mỹ kim để mỗi kỳ 03 hoặc 04 tháng có thể gửi ở thưng qua như nhỏ về gửi tới cho mẹ em nơi quê nhà đây mức mặt và đau khổ để gọi là con có cơm thì mẹ cũng có cháo! Ái phải khổ, đã phải hy sinh như vậy, thưa chị, mỗi khi nhận được thư của gia đình ở V.N., khi có lá thư nào mẹ em thưa nói đến việc phải tìm đủ mọi cách và bằng mọi giá lo cho mẹ em đến xin tỵ nạn tại Hoa Lan hoặc ở mức láng giềng, gần Hoa Lan để mẹ con được gặp mặt nhau mỗi khi thưng nhỏ nhất là khi năm không thì có hơn nữa chôn cất đang hoang khiến em muốn điên và bẻ cái đầu! Bởi vì thưng mẹ, thời gian qua, em đã tìm đủ mọi cách để lo lắng cho mẹ em! Phước đức và may mắn thay! Nhân thời gian gần đây, nhỏ có sự nổi rộ, cái mở của chính quyền V.N. là cho phép ng. dân tỵ nạn được xuất ngoại để chữa bệnh hay lý do riêng tư, thậm chí hàng, bà con! Chụp được cô lính may mắn "ngầm nắm mặt thừa" này, em đã kiếm được ở ng. Pháp làm giấy bảo lãnh cho mẹ em qua du lịch Pháp tỵ 03 tháng gọi là Voyage d'agrément vì em thấy thưng bay SAIGON - PARIS là rẻ và có thưng xuyên nhất so với các nước Âu châu (mỗi tuần mới có chuyến bay của AIR FRANCE đi thưng này qua ngã BANGKOK, Thái Lan!) Giấy bảo lãnh này đã được gửi về cho mẹ em ở Saigon 02 bản để nộp cho Consulat Général de France à Paris, thủ Mairie và gia đình chính quyền V.N. để xin các giấy nhập và xuất cảnh! Như thế này mẹ em đã làm xong và đang chờ kết quả! Chắc cũng sẽ được chấp thuận thôi vì mẹ em là dân bà, đã già và chỉ có ở mình thôi! Nếu là dân ông thì sợ hơi khổ đối với gia V.N. cấp xuất cảnh!

-Chị Minh học thêm nữa,

Em có đi tỉnh và lái hoặc là học nữa tại Xang Xui (mẹ em đã có giấy biết, nhưng cần và về máy bay) học mẹ em tại BANGKOK thì bị tướng Charles de Gaulle ở PARIS, em về có một ở đó để đón và đưa mẹ em về nhà ít ngày ở nhà mẹ. Pháp đã làm giấy cho anh cho mẹ em, nếu đó em về tỉnh cần và liên hệ an toàn nhất đưa mẹ em qua học đàn ông rồi em cho đến ngày hết hạn visa cho thật khỏe tay. người (về mẹ em năm nay cũng đã 67 tuổi!) rồi em về đưa mẹ em ra tỉnh đến tỉnh chính quyền, đầu tiên xin tay mẹ em ở luôn tại học đàn qua mẹ giúp đỡ của ở bà cần mẹ xã hội mẹ. Học đàn liên hệ trước trong cơ mẹ. Viết tay mẹ ở học đàn! tay, cũng đã từng làm đến xin cho mẹ em để qua cùng mẹ, đến từ với em ở học đàn nữa. ở để chấp thuận về trên nguyên tắc lúc chỉ giải quyết và chấp thuận cho chồng học lãnh ở hoặc người lại và các con con ở trước về thành niên nữa thôi! 30 ngày. Tổng trưởng lịch mẹ, mẹ em đã tài để học đàn, luôn cần gia đình em chỉ có ở mẹ + ở con, mẹ em cũng đã ở trước gần đất, xa trời! "Chúng con sống ở học lâu nữa! Em xin là cũng về để chấp thuận một cần, bất đắc dĩ thôi! 30 ngày, để chấp thuận, em cũng sẵn sàng cùng mẹ em đi nghỉ từ về nhà sống nhà mẹ em từ của ở một từ đó con lớn để sống từ đó tay các mẹ cũng sẵn nhất là cùng anh V.N.! Mọi mẹ đến đó và đang để đến tiền một cần trên tay mẹ em là mẹ con em về để gặp gỡ và để sống đến từ rồi nhau! Đừng chỉ con ở trước mẹ, ở học học như vậy nhất đó là tiền về máy bay học như SAIGON-PARIS fax tiền 13.000 FF (tiền Pháp) = 4.000 florins (tiền học đàn) = 2.000 máy học! Nếu học ở tay học cần học học, do học về tiền học này về tỉnh con thường mẹ, em fax làm một việc thông thái về tiền

kins! Đó đó, hôm nay em xin đề có lá thư này gửi qua trước để kính
thăm sức khỏe của chị và gia quyến, sau xin đề trình bày hoàn cảnh
và nguyện vọng hiện nay của em để thành khẩn xin và nhờ chị
kiến giúp cho mẹ con chị em ở vị ân nhân nọ. Diệt hay nọ, nọ có lòng
hảo tâm và có khả năng thường giúp cho mẹ con chị em tâm về may
bay như là SÀI GÒN - PARIS rồi trên vì có tâm về này mẹ con chị em
mới hy vọng đề hoàn tu đối nhân! Vì có tâm về này, mẹ em mới
hy vọng đề vĩnh viễn giải phóng khỏi ách thống trị của tập đoàn công
sản V.N. vô thần và khất mầu! Ngoài ra, nếu chị có khả năng trực
tiếp thường giúp cho mẹ con chị em thì là một điều rất quý, rất
hay!

Chị Vĩnh, chào thân mến,

Loài em quá hiền, sức em quá mạnh, hoàn cảnh em quá khó khăn,
nhưng vì thường mẹ mà em phải làm ở việc tây trời, tây, kem, đôi lúc
phải có tiền bạc! Em ngao ngán hết sức, không biết có thức hiện
hồi dị tính này của em không? Em chỉ còn biết cầu xin ân nhân
thường ban cho em kiến đề ở quý nhân có khả năng và lòng hảo
tâm thường giúp cho mẹ con chị em trợ lực và hoàn cảnh hiện
nay! Xin chị đừng bỏ mẹ con chị em khi chị có thể giúp đề hoặc
rời giùm cho đề! Tình thường và sự giúp đỡ của chị dành cho
mẹ con chị em sẽ là sự tích lũy công đức của chị cho cuộc sống
vĩnh cửu sau này! Thưa chị, khi rời Hồng - Kông qua Hoa Lan
cũng như trợ gần 03 năm học tiếng, em nghĩ trần thế hy vọng sẽ
kiến đề công ăn, việc làm để từ mỗi sáng bắt đầu em cũng như
có khả năng giúp đỡ mẹ em rời quê nhà và bảo lãnh cho mẹ
em qua hoàn tu tại Hoa Lan như khi học xong thì thực tế
lại quá đủ đầy, không như em tưởng, em mong, em hy vọng!

gắt cả mọi sự, tất cả mọi việc đều quá khổ khăn! Đó là tổng lực
chính đưa em đến chỗ phải có quyết định làm ở việc liên lĩnh
như đã thưa với chị trên đây vì em không còn ở sự lựa chọn
nào khác! Vì em không thể tiếp tục bỏ tay nghề nghề mẹ em
kêu唤, kêu khổ, kêu cực rồi quê nhà! Vì thương mẹ,
em bắt buộc phải làm truyền này, tại đâu em cũng tìm
chính như với điều kiện em phải kiếm và có được ở quý nhân có
khả năng và lòng hảo tâm! giúp đỡ! hứa hẹn, gọi là đi du
lịch, bắt buộc mẹ em phải mua vé khứ hồi thì mẹ ta
mới tin và mới chấp thuận! Không thể mua vé từng билет một
mặc dầu sẽ phải bỏ билет về để thoát khỏi thân!

Trong bảy và tám sự với chị thì đây thứ đã quá dài, em xin
tạm ngưng và hết lòng cầu mong sẽ được chị rộng tình thương giúp
cho để nhờ sự giúp đỡ duy nhất đó mẹ con chị em mới được sống
đoan tu với nhau tại vùng đất tự do này của Âu châu! Em rất
mong sẽ nhận được thư lời ân của chị về địa chỉ như sau và
hy vọng rằng sẽ là tin mừng cho mẹ con chị em: chị sẵn lòng giúp
đỡ mẹ con chị em!

DƯƠNG-CÔNG-HOÀNH.

BRIELSELAAN 298A-3081 LR

ROTTERDAM - NEDERLAND -

Em xin hết lòng đa tạ và kính chào chị. /-

Kính thư,

